

hvad slag det vara må med mindre motsidan därom blifvit genom skriftligt meddelande vederbörligen under rättad minst 7 dagar före den dag, då arbetsinställelsen skall inträda, och *dels* lämpliga straffbestämmelser för den, som öfverträder detta förbud;

och får jag vördsamt anhålla, att vederbörande utskott närmare öfverväger och formulerar lämpliga stadganden i nu berörda afseenden.

Stockholm den 6 april 1910.

E. F. Hellberg.

Nr 276.

Af herr **Schotte**, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om kollektivafstal mellan arbetsgifvare och arbetare m. m.*

De genom Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 96 för Riksdagen framlagda förslag till lagar om kollektivafstal mellan arbetsgifvare och arbetare m. fl. måste anses innebära en försökslagstiftning allena på förevarande område. Denna lagstiftningens karaktär har också kraftigt framhållits inom lagrådet.

Då jag i allo delar denna uppfattning, synes det mig också angeläget, att, om lagar på förevarande område antagas, detta allenast sker under försättning, att de gälla under viss tid. Efter den tid, som sålunda kan fastställas, borde deras gällande kraft upphöra, därest de ej, oförändrade eller med vissa ändringar, förnyades genom vederbörliga beslut. En dylik temporär giltighet af lagar må visserligen hittills vara för oss tämligen främmande, men den är dock ej alldeles enastående. Så t. ex. hafva lagarna om inskränkning i inmutningsrätten i vissa delar af Norrland antagits för viss tid och en

liknande inskränkning till viss tid har också varit ifrågasatt rörande vissa bestämmelser i brännvinsförordningen.

I andra länder är en lags antagande för viss tid allena ej sällan förekommande; särskildt på nu förevarande område af lagstiftningen finnas exempel därpå, senast från Danmark, där revision inom viss tid af dylika författningsförslag föreskrifvits.

Utan att i detta sammanhang närmare ingå på de genom förevarande kungl. proposition framlagda lagförslagen eller i hvad mån desamma eller några af dem nu böra vinna Riksdagens godkännande, får jag därför vördsamt föreslå

att samtliga de lagförslag, Riksdagen i anledning af Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 96 med förslag till lag om kollektivaftal mellan arbetsgifvare och arbetare m. fl. kan antaga, måtte godkännas allenast för viss kortare tid, exempelvis fem år, så att de efter utgången af den för deras giltighet bestända tiden upphöra att gälla, därest de ej varda genom vederbörligt beslut förnyade.

Stockholm den 5 april 1910.

Axel Schotte.
